

[Munch-Petersen.]

I den Debat, som opstod, efter at dette Spørgsmaal var draget frem, blev ogsaa Gang paa Gang netop understreget, at Forsvarsministeren, som den Gang var det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, var suveræn paa dette Omraade.

Efter at Sagen var draget frem, tog Organisationen „De socialdemokratiske Studenter“ Sagen op og foranstaltede stor Agitation paa Sagen. De samlede en Adresse med 1300 Underskrifter fra Studenter og akademiske Lærere imod „Akademisk Skyttekorps“, og med denne Adresse henvendte man sig til Forsvarsministeren. Angaaende Resultatet heraf oplyses der i et Interview bl. a. i „Socialdemokratisk Ungdom“s Blad „Rød Ungdom“ følgende, som jeg med Formandens Tilladelse skal citere. Man spørger Formanden for „Socialdemokratiske Studenter“, Holger Eriksen:

„Tror du, I faar noget ud af Aktionen?“

Han svarer:

„Ja, selvfølgelig! Husk paa, Laust Rasmussen er suveræn i det Spørgsmaal. Det kan vel kun give eet Resultat.“

Saa spørges der:

„Hvad svarede Forsvarsministeren Deputationen?“

Han svarede:

„Det er fuldkommen vanvittigt, at disse Mennesker skal have Statens Geværer hængende hjemme paa Væggen. Forholdet vil nu blive undersøgt, og i Løbet af kort Tid vil der blive truffet Afgørelse paa et Ministermøde.“

Der blev ogsaa truffet en Afgørelse paa et Ministermøde, nemlig den, at Overenskomsten skulde opsiges. Desværre viste det sig, at man nøjagtig havde rejst Aktionen paa et saadant Tidspunkt, at Overenskomsten først kunne opsiges til 1. April 1933. Overenskomsten løb altsaa videre. Men ikke des mindre fik man stadig nye Løfter om, at de frivillige Korps med en ny Overenskomst vilde blive betydelig daarligere stillet end tidligere. Blandt andet talte daværende Forsvarsminister, den nuværende højtærede Finansminister, den 1. Maj i Fælledparken ved det socialdemokratiske Møde og udtalte her ifølge „Social-Demokraten“ følgende, som jeg med Formandens Tilladelse skal citere:

„Flere frivillige Korps er fortørnet over, at de skal aflevere deres Vaaben, naar de ikke har Øvelse. Jeg maa saa tydeligt som muligt pointere her i Dag, at udenom det Krav kommer man ikke. (Stærkt Bifald).“

Det vakte derfor en Del Overraskelse i Arbejderkredse, da det kom frem i Offentligheden i September Maaned, at der var sluttet en ny Overenskomst med de frivillige Korps. Det oplystes først i en Artikel i „Berlingske Tidende“ for 24. September, hvad Indholdet af denne Overenskomst var, og jeg skal med den højtærede Formand's Tilladelse kort citere det:

„Efter de gamle Overenskomster havde navnlig Akademisk Skyttekorps nogle Goder af forskellig Art. Disse Goder, Udlaan af Vaaben fra Hæren, visse Frirejser paa Statsbanerne, billig Ammunition m. v., falder ikke helt bort, men de indskrænkes lidt, men til Gengæld udstrækkes de til at gælde ligeligt for alle de frivillige Korps, med hvilke der hidtil har været fast Overenskomst med Krigsministeriet. Medlemmerne faar som hidtil Lov til at have Uniform og Udrustning hos sig hjemme, derunder ogsaa Riflen, Gevær 89.“

Disse Oplysninger blev senere bekræftet af Regeringsbladet „Ekstrabladet“, som karakteriserer Overenskomsten saaledes, at Forskellen mellem den tidligere og den nuværende Overenskomst var den, at de Begunstigelser, som hidtil havde gældt enkelte Korps, nu kom til at gælde dem alle, og det bekræftedes i Virkeligheden ogsaa i „Social-Demokraten“ for den 25. September. Det vakte naturligvis stor Overraskelse efter de Løfter, man fra ansvarlig socialdemokratisk Side havde givet om, at man vilde trænge de frivillige Korps tilbage fra deres Begunstigelser ved den nye Overenskomst, som man skulde til at slutte. Ganske vist kan man jo ikke bestemt fastslaa det nøjagtige Indhold af Overenskomsten. For skønt et Blad som „Berlingske Tidende“ ganske tydeligt har set denne Overenskomst og deraf refereret de Ting, som „Berlingske Tidende“ fandt det passende at referere, har det ikke været muligt at faa Overenskomsten at se for undertegnede, som, netop da jeg agtede at stille denne Forespørgsel, naturligvis